

LOS VOLUNTARIOS DE S'ILLA DEL REI

EL NUEVO LIBRO SOBRE EL 'ROMA'

José María
Cardona-Natta
Voluntario

Hace 15 años (2009), Giuliano Marenco escribió el libro «*Le navi da guerra italiane internate alle baleari dopo il 8 settembre*» en el que relata la historia de la presencia de los barcos italianos en los puertos de Baleares a partir de septiembre de 1943 durante la 2ª guerra mundial. El padre de Giuliano era oficial del «Metraglieri» -uno de los cuatro barcos que llegaron a Mahón el 10 de septiembre, llevando naufragos del Roma- luego continuó su carrera en la Marina italiana alcanzando el grado de almirante.

Hace poco más de un año, nuestro recordado y entrañable Mario Cappa, consiguió que Bruno De Marchi -hijo de un marinero del Roma- hiciera la traducción del libro, siendo editado por la Fundación Hospital de la Isla del Rey.

El pasado 10 de septiembre -día del 81 aniversario de la llegada de los barcos a Mahón- con la presencia del agregado de defensa italiano CN Massimiliano Siragusa, se presentó el libro traducido -con el título «*Buques de guerra italianos retenidos en Baleares tras el 8 de septiembre de 1943*»- en los salones del Hotel Port-Mahón.

Gran interés demostrado en su adquisición, no solo por la comunidad italiana, sino incluso por aquellos que de una u otra forma tuvieron contacto y se relacionaron con algunos de los italianos.

♦ RECORDAR QUE permanecieron en Mahón algo más de 16 meses. Socios del Ateneo u Orfeón, asistencia a fiestas patronales, obras de teatro, incluso ocho matrimonios con mahonesas... Son algunas de las actividades en las que forzosamente tuvieron que mantener contacto con los 'indígenas' mahoneses.

A iniciativa de la Embajada italiana, se acordó presentar el libro en Madrid. Así día 6 de febrero, con asistencia del autor D. Giuliano Marenco, alto ejecutivo jurídico de la administración europea, residente

Palma de Mallorca.

Ateneo Barcelonés.

En todas las presentaciones (4) el público ha demostrado interés por la obra, ello hace pensar en la posibilidad de una reedición

en Bruselas, que se desplazó *ex profeso* e intervino en la presentación en el Instituto de Historia y Cultura Militar.

Del mismo modo el pasado día 26 se llevó a cabo la presentación en el Ateneo de Barcelona en el marco de una conferencia bajo el título de «*El canvi de bándol*

d'Itàlia durant la II Guerra Mundial, l'enfonsament del cuirassat Roma i la retenció de 1.200 italians a Menorca (1943-1945)» en la que además del general Luis Alejandro, intervino el catedrático italiano Alberto Pellegrini, gran conocedor de la historia, la cual expuso de forma muy exhaustiva, con brillantez siendo muy didáctico en su exposición a la que asistieron más de cien personas, entre ellos un grupo de menorquines, residentes en la ciudad condal y también asistió el alcalde de Caldes de Malavella. En esta ocasión lamentablemente el autor no pudo desplazarse desde Bruselas, tal como tenía previsto, al sufrir una afección respiratoria.

Al día siguiente jueves 27 se llevó a cabo la presentación en el Centro de Historia y Cultura Militar en Palma. Si bien ya se contaba con la ausencia por enfermedad del Sr. Marenco, en esta ocasión intervino en la presentación el traductor del libro D. Bruno De Marchi, el cual -lógicamente- es buen conocedor del mismo. De Marchi es hijo de uno de los naufragos del Roma y residente en Palma. Se da la circunstancia que este 2024 ha escrito el libro «*I Superstiti Della corazzata Roma*» sobre el tema.

♦ EN TODAS las presentaciones (4) el público ha demostrado interés por la obra, adquiriéndose ejemplares -como viene siendo habitual- al finalizar la presentación.

Todo ello hace pensar en la posibilidad de una reedición dado que la obra -aunque recién traducida- tiene ya 15 años, permitiendo su actualización y ampliando algunos conceptos dado que han aparecido otros episodios poco conocidos y en la que se incorporarían detalles de la estancia de los marinos italianos en Caldes de Malavella, donde fueron concentrados 1.025 de ellos, antes de su repatriación a distintas zonas de Italia.

Acte entorn del 8M 2025

■ L'associació cristiana Alcem la Veu Menorca, en el marc de les reivindicacions feministes del 8M, us convida a la concentració i pregària que es durà a terme diumenge, 9 de març a les 11 hores a la plaça de la Catedral i a les 11.15 hores al pati del Monestir de Santa Clara.

Tornarem a sortir al carrer, per manifestar la nostra esperança, amb el lema: «per una Església amb igualtat», alhora que molta altra gent en més de trenta ciutats diferents de terri-

tori de l'Estat espanyol, també celebren aquest acte.

Treballam per una església on totes i tots caminem junts, on les dones tenguin veu, on s'integri i es visibilitzi la diversitat sexual, on no tenguin cabuda ni discriminacions ni exclusions, liderada pel missatge de l'Evangeli. I sempre amb un eix de

continuar formant-nos dins aquesta perspectiva feminista. Per tot açò, creiem en la necessitat de donar visibilitat a aquestes qüestions dins la nostra societat i diòcesi menorquina.

A més aquest any, l'acte estarà reforçat per l'inici de la Vaga de Dones Catòliques, que es durà a terme durant tot el temps quaresmal, just per fer denotar el sexism que hi ha a l'església, i insistir amb la petició d'una església més justa i igualitària. Aquesta vaga ens arriba des de l'organització de Catholic Women's Strike a escala internacional, amb unes propostes que Alcem la Veu

Menorca adapta a la nostra vivència, amb un tarannà propi tal com és la pregària i la conscienciació pel despertar d'uns costums arrelats en l'església i que és necessari que ens deixem interpellars.

Les nostres propostes són la de convidar a l'acte del 9 de març, on es repartirà un distintiu per visibilitzar i portar durant la quaresma, i una pregària el 23 de març a les 20 h al Monestir de Santa Clara.

Trobareu més informació de les nostres activitats a les xarxes socials i al nostre blog.

ALCEM LA VEU MENORCA

GABISCRIT GUSPIRES

Gabriel Cardona
Prunera
Escriptor
microcòsmic

A maniré aquest escrit amb un rajolí de paraules olioses de primera premsada en fred. No crec que siguin mots massa verges, però, sí que m'agradaria que tinguessin aquella untuositat dauada i llaminera per cobrir la llesca d'aquesta pàgina amb sabors de la terra. Un polsim de sal li donarà un toc mariner. Sense voler ser massa avinagrat, li afegiré un toc exòtic de vinagreta amb espècies aromàtiques per estimular les sensibilitats olfactives i digestives, sobretot, per entretenir el gust per una lectura assossegada.

M'assec davant el foc. Les flames abracen un tronc, apassionades, abrandadament, amb un amor d'aquells que cremen. Tanco els ulls, sento acornameints d'escalfor fins més amunt del clatell i el so d'un vent calent que s'enlaira per la xemeneia. Brases roents treuen la llengua i comencen a crepitjar, llençant gotetes de llum, focs d'artifici, que s'esvaeixen guspirejant com sospirs d'un foc que esdevindrà cendra o, invisiblement, s'efumarà en la freda nit de les engires del poble que té els peus dins la foscuria del port.

Amb un moviment inesperat de la meva memòria, obro el calaix d'un record que vull compartir, una guspira mental. Segurament, moltes persones que encara tresquen pel poble des Castell ho recordaran millor que no pas jo, que en aquell temps era un marrec d'encara no deu anys. Si no ho recordo malament, a primera hora dels capvespres sonava el lacònic so trompeter d'una corneta que serpentejava pels aires per tal d'arriar aquella bandera del pollastre socarrat.

♦ ENFILANT-SE PELS TEULATS, esquivant les cantonades i ficant-se dins les orelles de la soldadesca de passeig, aquella musiqueta tenia un no sé què d'encanteri militar; doncs, els uniformats, com les ordenances ordenaven, festejant moltes vegades, s'havien de quedar quiets, posar-se tibats, erts com un pal i, alhora, saludar com les ordenances ordenaven.

Ensumant amb flaire patriòtica les notes flàccides que anunciaven el replec del drapeau nacional i un dia manco de mili, m'imagino que els soldats sovint es podien trobar en situacions incòmodes. Posats al cas, si en aquell moment estaven donant un petó, ¿s'havien de quedar a mitges i mossegar-se la llengua? Si algú, just en aquell moment, s'arriava els calçons per imperioses necessitats fisiològiques, ¿s'havia d'aixecar esverat del forat amb tot pengimpenjam?...

Potser penseu que això que dic són besties, però, en aquell temps d'arbitrarietats, es feien i es deien molts disbarats si no es complien a cremadent el que les ordenances ordenaven.